

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน ของพยาบาลประจำการ และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความพึงพอใจในงาน การบริหารแบบมีส่วนร่วมของหัวหน้าหอผู้ป่วย กับความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน และศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวทำนายความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ประชากรเป็นพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,280 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 321 คน จาก 8 โรงพยาบาล ได้แก่ โรงพยาบาลเกษมราษฎร์บางแค โรงพยาบาลเจ้าพระยา โรงพยาบาลพญาไท 1 โรงพยาบาลพญาไท 3 โรงพยาบาลศิริรินทร์ โรงพยาบาลนครธน โรงพยาบาลยันฮี และโรงพยาบาลพระราม 9 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 295 ชุด มีจำนวนแบบสอบถามที่สมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ 293 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.28

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร แสดงผลการวิเคราะห์เป็นค่าความถี่และร้อยละในตารางที่ 4

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐาน ของตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ แสดงผลการวิเคราะห์เป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในตารางที่ 5

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ โดยใช้สถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสำหรับตัวแปรสถานภาพสมรส และตัวแปรระดับการศึกษาในตารางที่ 6-9 และแสดงผลการวิเคราะห์เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สำหรับตัวแปรที่เหลือในตารางที่ 10

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ แสดงผลการวิเคราะห์เป็นค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในตารางที่ 11 – 13 และแสดงสมการทำนายความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน

โดยกำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรต่างๆ ดังนี้

AGE แทน อายุ

ST1 แทน สถานภาพโสด

ST2 แทน สถานภาพ สมรส

EDU	แทน	ระดับการศึกษา
TIME	แทน	ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล
PAY	แทน	ค่าตอบแทน
AUTO	แทน	ความเป็นอิสระ
TASK	แทน	ลักษณะงาน
POLI	แทน	นโยบายองค์การ
PROF	แทน	สถานภาพของวิชาชีพ
INTER	แทน	การมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน
JSAT	แทน	ความพึงพอใจในงาน
GOAL	แทน	การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย
DEC	แทน	การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
PRB	แทน	การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา
CHA	แทน	การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง
PMAN	แทน	การบริหารแบบมีส่วนร่วม
INTEN	แทน	ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์
R^2 change	แทน	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนไปเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Beta	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
F	แทน	อัตราส่วน เอฟ ที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
$S.E._b$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b
$S.E._{est}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
\hat{Y}	แทน	คะแนนความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน ที่ได้จากการทำนายในรูปคะแนนดิบ
\hat{Z}	แทน	คะแนนความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน ที่ได้จากการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

**ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเอกชน เขต
กรุงเทพมหานคร**

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ จำแนกตาม อายุ สถานภาพสมรส ระดับ
การศึกษา และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
n = 293		
อายุ		
21 – 25 ปี	91	31.1
26 – 30 ปี	107	36.5
31 – 35 ปี	50	17.1
36 – 40 ปี	25	8.5
41 – 45 ปี	13	4.5
46 ปี ขึ้นไป	7	2.1
สถานภาพสมรส		
โสด	210	71.7
สมรส	77	26.3
หม้าย หย่า แยกกันอยู่	6	2.0
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	282	96.2
ปริญญาโทขึ้นไป	11	3.8
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล		
1 – 5 ปี	216	73.7
6 – 10 ปี	46	15.7
11 – 15 ปี	21	7.1
16 – 20 ปี	5	1.6
21 ปี ขึ้นไป	5	1.6

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเอกชน เขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 293 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 21 – 25 ปี, 31 – 35 ปี, 36 – 40 ปี และ 41 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.1, 17.1, 8.5 และ 4.5 ตามลำดับ และอายุ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.1

สถานภาพสมรส พบว่า พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 71.7 รองลงมาคือ สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 26.3 และสถานภาพหม้าย หย่า หรือ แยกกันอยู่มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.0

ระดับการศึกษา พบว่า พยาบาลวิชาชีพจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.2 และจบการศึกษาในระดับปริญญาโท มีเพียงร้อยละ 3.8

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล พบว่า พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่ มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลอยู่ระหว่าง 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 73.7 รองลงมาคือ มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลอยู่ระหว่าง 6 – 10 ปี และ 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.7 และ 7.1 ตามลำดับ ส่วนพยาบาลวิชาชีพที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในโรงพยาบาลอยู่ระหว่าง 16 – 20 ปี และ 21 ปี ขึ้นไป มีจำนวนเท่ากันและมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.6

ตอนที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐาน ของตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร อายุ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ความพึงพอใจในงาน การบริหารแบบมีส่วนร่วมของหัวหน้าหอผู้ป่วย และความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน จำแนกโดยรวมและรายข้อ (n = 293)

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	การแปลผลค่าเฉลี่ย
ปัจจัยส่วนบุคคล			
อายุ	29.53	6.45	
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล	4.67	4.74	
ความพึงพอใจในงาน			
ค่าตอบแทน	3.44	5.82	ค่อนข้างน้อย
ความเป็นอิสระ	5.01	4.40	ค่อนข้างมาก
ลักษณะงาน	5.00	3.70	ค่อนข้างมาก
นโยบายองค์การ	4.29	4.15	ปานกลาง
สถานภาพของวิชาชีพ	4.70	3.43	ค่อนข้างมาก
การมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน	4.91	5.11	ค่อนข้างมาก
การบริหารแบบมีส่วนร่วมของหัวหน้าหอผู้ป่วย			
การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย	5.07	4.05	ค่อนข้างมาก
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	4.69	9.22	ค่อนข้างมาก
การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา	4.84	4.15	ค่อนข้างมาก
การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง	4.87	2.15	ค่อนข้างมาก
ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน	4.64	4.17	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร มีอายุเฉลี่ย 29.53 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.45 และมีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเฉลี่ย 4.67 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.74

ด้านความพึงพอใจในงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างของพยาบาลวิชาชีพมีความพึงพอใจค่อนข้างมากในด้านความเป็นอิสระ ด้านลักษณะงาน ด้านสถานภาพของวิชาชีพ และด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน โดยที่ความพึงพอใจด้านความเป็นอิสระมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 5.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.40 รองลงมาได้แก่ ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน ด้านสถานภาพของวิชาชีพ โดยมีค่าเฉลี่ย 5.00, 4.91, และ 4.70 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.70, 5.11, และ 3.43 ตามลำดับ มีความพึงพอใจด้านนโยบายองค์การอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.15 และพยาบาลวิชาชีพมีความพึงพอใจค่อนข้างน้อยในด้านค่าตอบแทน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 3.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.82

ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม พบว่า กลุ่มตัวอย่างของพยาบาลวิชาชีพรับรู้ถึงการบริหารแบบมีส่วนร่วมของหัวหน้าหรือผู้ปวยในระดับค่อนข้างมากทุกด้าน โดยที่การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 5.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.05 รองลงมาได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง และการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา โดยมีค่าเฉลี่ย 4.87 และ 4.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.15 และ 4.15 ตามลำดับ ส่วนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 4.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.22

ส่วนความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างของพยาบาลวิชาชีพมีความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.17

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

ตารางที่ 6 ค่าสถิติเบื้องต้นของความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน จำแนกตามสถานภาพสมรส

ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Min	Max
โสด	22.98	4.18	6.13	35.00
สมรส	23.74	4.24	10.00	35.00
หม้าย หย่า/แยก	23.00	2.19	20.00	26.00

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจำแนกตามสถานภาพสมรส ตามสมมติฐานทางสถิติที่กำหนดไว้ ดังนี้

H_0 : ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	32.632	2	16.316	.940	.392
ภายในกลุ่ม	5036.331	290	17.367		
รวม	5068.963	292			

*P < .05

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาค่าสถิติเบื้องต้น โดยเฉพาะค่าเฉลี่ยความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานซึ่งจำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า แต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน และเมื่อนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ดังตารางที่ 7 พบว่า ค่า Sig. ที่โปรแกรมคำนวณได้ คือ .392 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงตัดสินใจยอมรับสมมติฐาน H_0 นั่นคือ ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานของแต่ละกลุ่มซึ่งจำแนกตามสถานภาพสมรส ไม่แตกต่างกัน หรือ กล่าวได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน

ตารางที่ 8 ค่าสถิติเบื้องต้นของความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	Min	Max
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	23.18	4.13	6.13	35.00
ปริญญาโทขึ้นไป	23.09	5.22	18.00	32.00

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจำแนกตามระดับการศึกษา ตามสมมติฐานทางสถิติที่กำหนดไว้ ดังนี้

H_0 : ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.093	1	.093	.005	.942
ภายในกลุ่ม	5068.869	291	17.419		
รวม	5068.963	292			

*P < .05

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาค่าสถิติเบื้องต้น โดยเฉพาะค่าเฉลี่ยความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานซึ่งจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า แต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน และเมื่อนำมาวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ดังตารางที่ 9 พบว่า ค่า Sig. ที่โปรแกรมคำนวณได้ คือ .942 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ .05 ดังนั้นจึงตัดสินใจยอมรับสมมติฐาน H_0 นั่นคือ ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานของแต่ละกลุ่มซึ่งจำแนกตามระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน หรือ กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน

ตารางที่ 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ กับความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน

ตัวแปรพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	การแปลผลระดับความสัมพันธ์
ปัจจัยส่วนบุคคล		
อายุ	.121*	ต่ำ
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล	.102	
ความพึงพอใจในงาน		
ค่าตอบแทน	.519*	ปานกลาง
ความเป็นอิสระ	.408*	ปานกลาง
ลักษณะงาน	.337*	ปานกลาง
นโยบายองค์การ	.402*	ปานกลาง
สถานภาพของวิชาชีพ	.402*	ปานกลาง
การมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน	.431*	ปานกลาง
การบริหารแบบมีส่วนร่วม		
การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย	.463*	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	.325*	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา	.301*	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง	.089	
	.273*	ต่ำ
	.278*	ต่ำ

* P < .05

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน พบว่า ความพึงพอใจในงานโดยรวมและความพึงพอใจรายด้าน ได้แก่ ด้านค่าตอบแทน ด้านความเป็นอิสระ ด้านลักษณะงาน ด้านนโยบายองค์การ ด้านสถานภาพของวิชาชีพ และด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน รวมทั้งการบริหารแบบมีส่วนร่วมของหัวหน้าหรือผู้ปวยและการมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า

อายุ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ในการคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน โดยวิธีใส่ตัวแปรเข้าไปพร้อมๆ กันทุกตัวแปร (Enter)

ตัวแปรพยากรณ์	B	S.E. _b	Beta	t
อายุ	.111	.063	.172	1.762
สถานภาพ โสด	.463	1.665	.047	.262
สถานภาพ สมรส	.863	1.620	.091	.533
ระดับการศึกษา	1.012	1.138	.046	.889
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล	-.043	.077	-.049	-.555
ความพึงพอใจในงาน				
ค่าตอบแทน	.133	.046	.186	2.913*
ความเป็นอิสระ	-.048	.078	-.051	-.620
ลักษณะงาน	.164	.087	.145	1.883
นโยบายองค์การ	.011	.081	.011	.013
สถานภาพของวิชาชีพ	.152	.090	.125	1.693
การมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน	.210	.066	.258	3.240*
การบริหารแบบมีส่วนร่วม				
การมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย	.043	.086	.042	.508
การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	-.012	.024	-.026	-.485
การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา	.014	.091	.014	.151
การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง	-.133	.166	-.069	-.088
R = .556 R ² = .310 S.E. _{est} = 3.55 F = 8.279 Sig F = .000				

*P < .05

จากตารางที่ 11 เมื่อนำตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 15 ตัว มาพยากรณ์ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน โดยวิธีใส่ตัวแปรเข้าไปพร้อมๆกันทุกตัวแปร (Enter) พบว่า สามารถพยากรณ์ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน ของพยาบาลวิชาชีพ ได้ เพียง 2 ตัวแปรโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ร้อยละ 31.0 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลเอกชน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน และความพึงพอใจด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน

ตารางที่ 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change) ในการพยากรณ์ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน เมื่อใช้วิธีคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการทีละตัว (Stepwise Selection)

ลำดับขั้นตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	R^2 change	F
INTER	.463	.214	.214	79.209*
INTER, PAY	.509	.259	.045	50.613*
INTER, PAY, TASK	.527	.278	.019	37.082*
INTER, PAY, TASK, AGE	.514	.293	.015	29.838*

*P < .05

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ความพึงพอใจด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน (INTER) สามารถอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .214 ($R^2 = .214$) แสดงว่า ความพึงพอใจด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน สามารถพยากรณ์ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานได้ร้อยละ 21.4

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน (PAY) เข้าไปอีก พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .259 ($R^2 = .259$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ความพึงพอใจด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน และความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน สามารถร่วมกันอธิบายความ

แปรปรวนของความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน ได้ร้อยละ 25.9 โดยที่ความพึงพอใจด้านคำตอบแทน สามารถอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ($R^2\text{change} = .045$)

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน (TASK) เข้าไปอีก พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .278 ($R^2 = .278$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นั่นคือ ความพึงพอใจด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน ความพึงพอใจด้านคำตอบแทน และความพึงพอใจด้านลักษณะงาน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน ได้ร้อยละ 27.8 โดยที่ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน สามารถอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 ($R^2\text{change} = .019$)

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ อายุ (AGE) เข้าไปอีก พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น .293 ($R^2 = .293$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ความพึงพอใจด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน ความพึงพอใจด้านคำตอบแทน ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน และอายุ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน ได้ร้อยละ 29.3 โดยที่อายุสามารถอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ($R^2\text{change} = .015$)

ตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (B) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ B และทดสอบค่าคงที่ของสมการ

ตัวแปรพยากรณ์	B	S.E. _b	Beta	t
Constant	9.373	1.525		6.145*
INTER	.299	.053	.281	4.326*
PAY	.147	.041	.206	3.589*
TASK	.180	.069	.160	2.612*
AGE	.080	.032	.124	2.476*

R = .541 R² = .293 S.E._{est} = 3.52

*P < .05

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุด คือ ความพึงพอใจด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน (Beta = .281) รองลงมา คือ ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน (Beta = .206) ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน (Beta = .160) และ อายุ (Beta = .124) ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว มีผลเชิงบวกต่อความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน (Beta มีค่าเป็นบวก) แสดงว่า ความพึงพอใจด้านการมีปฏิสัมพันธ์ในหน่วยงาน มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงาน รองลงมาคือ ความพึงพอใจด้านค่าตอบแทน ความพึงพอใจด้านลักษณะงาน และอายุ ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวมีผลทำให้ความตั้งใจที่จะคงอยู่ในงานเพิ่มขึ้น ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{y}_{\text{INTEN}} = 9.373 + .229 \cdot \text{INTER} + .147 \cdot \text{PAY} + .180 \cdot \text{TASK} + .080 \cdot \text{AGE}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{z}_{\text{INTEN}} = .281 \cdot z_{\text{INTER}} + .206 \cdot z_{\text{PAY}} + .160 \cdot z_{\text{TASK}} + .124 \cdot z_{\text{AGE}}$$